

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **A. Z.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 lipca 2019 r.,
wniosku skazanego o wznowienie postępowania, w którym zapadło prawomocne
postanowienie Sądu Okręgowego w G. z dnia 2 czerwca 1998 r. (sygn. akt IV K
(...)),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

A. Z. w piśmie z dnia 9 maja 2019 r. zawarł wniosek o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego (we wniosku określonego błędnie jako „Wojewódzki”) w G. z dnia 2 czerwca 1998 r. (sygn. akt IV K (...)). Tak należy odczytywać intencje wnioskodawcy, który bezpośrednio formułuje prośbę o „wnikliwe sprawdzenie akt sprawy”. Wnioskodawca wskazuje, że nie on zadawał ciosy ofierze oraz, że w sprawie jest wiele niewyjaśnionych wątków i niezwyfikowanych faktów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego jest bezzasadny w stopniu oczywistym.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego prezentowane jest jednoznaczne stanowisko, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog

okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w art. 545 § 3 k.p.k. ustawodawca sformułował obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Z brzmienia tego przepisu wynika, że sąd odmawia przyjęcia wniosku nie pochodzącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, który może być oczywiście bezzasadny z różnych powodów, na co wskazuje użyte wyrażenie „w szczególności”. Ta oczywista bezzasadność wynikać, więc może choćby z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia.

Tak też stało się w niniejszej sprawie. Wnioskodawca wskazuje jedynie na bliżej nieokreślone wątki i fakty, których w sprawie, jego zdaniem nie zbadano wystarczająco dogłębnie. Nie wskazuje chociażby pośrednio na jakiegokolwiek okoliczności (np. nowe fakty lub dowody), które byłyby podstawą dla wznowienia postępowania.

Pamiętać należy, że wniosek o wznowienie postępowania umotywowany odpowiednio i z zachowaniem ustawowych wymogów złożyć można ponownie w każdym czasie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.